

ХРИСТО СМИРНЕНСКИ БЕДНЯШКИ ТОСТ НА БУРЖОАЗЕН ПИР

chitanka.info

БЕДНЯШКИ ТОСТ НА БУРЖОАЗЕН ПИР^[0]

(Нова година. В широк, разкошно мобилиран салон, край богата трапеза пируват кръг почтени буржоа. Внезапно вратата се отваря и суха едроплещеста жена със зеленикав поглед и покъсано наметало застава пред масата и поздравява пируващите. Всички я гледат вкаменени.)

*Добър вечер, господа!
Ненадейно идвам аз.
Бях самичка из града
и помръзнала в студа,
зърнах светлина у вас.*

*Аз съм непозната вам,
вам — почтени буржоа,
ала всинца тук ви знам
и макар да ви е срам,
аз съм ваша дъщеря...*

*Виждам, всеки тук мълчи,
изненадан и смутен,
и в пиянските очи
ужас, гняв и свян личи
и закана срещу мен!*

*Но, почтени господа,
всеки тук е мой баща*

не ще да е беда
да се срещнете сега
с дъщеря си — Бедността.

(С нервен жест тя дърпа стола изпод един пълничък рус господин, който се изтъркулва на килима. Бедността сядва на неговия стол.)

Струва ми се, този жест
не е неизвестен тук,
даже смятам, че е чест,
от търговски интерес,
да катурнеш някой друг?...

Вий простете, че така
дойдох като странен гост,
вий сте с чаши у ръка,
мисля, бяхте на крака
и държеше някой тост.

Но прекъснатия тост
смятам да довърша аз,
аз — окъсаният гост,
и с език разбран и прост
ще приветствам топло вас.

— Я, честита светла ноц
и новогодишен пир;
сред стоцветния разкош
вий сте в пълната си мощ
и гуляете си в мир.

И не шепне съвестта,
че сте роби на греха,
чужда ви е мисълта,
че със хиляди в света
зарад вас са без стреха.

*А стакан подир стакан
дигате и пийте вий,
ничий ум полупиян
не прозира, че налян
е с човешка кръв, уви!*

*Че на хиляди сърца
вий пирувате с кръвта,
че от бледите лица
на измъчени деца
сте отнели свежестта.*

*Че приютени в нощта
на всечасната си скръб,
милиони по света
тръпнат в студ и нищета
и угасват с поглед тъп!*

*Пийте вие, господа,
нека чашите звънят,
вий сте чужди за труда,
призраците на глада
не пресичат вашия път.*

*Но над вашия пир се вий
ужасът на сетен час,
а дванайсет вече бий
и в звъна зловец се крий
разгрома на вашта власт.*

(С твърди, отмерени крачки тя излиза. Черното ѝ наметало събаря на пода на пода няколко чаши. Стенният часовник бие 12.)

[0] Публикация: Червен смях. Седмично илюстрирано литературно-хумористично списание. София, г. I, бр. 50 от 31 декември 1920 г., с подпис: Хр. Смирненски.

Печата се със следната поправка:

Стих 68: „а дванайсет вече бий“ вместо „а дванадесет вече бий“.

↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.